

[Finansministeren.]

me procent på alle indtægtstrin. Regeringen er dog villig til at overveje en ordning, hvorefter der yderligere kan fastsættes en højstesats på 55 pct. ved beregning af statsindkomsts-katten af den yderste del af indkomsten.“

Dette dokument blev fremlagt umiddelbart efter Store Kro-mødet, og alle vidste, at dokumentet var blevet til efter en drøftelse mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, som fandt sted på mit kontor; man ventede spændt på, at dokumentet skulle komme — vi havde vist lovet det til kl. 10, det kom kl. 11 om formiddagen. Det er altså simpelt hen forkert, når man siger, at regeringen er løbet fra disse — skal vi sige udtalelser om, at vi ville drøfte et skatteloft. Vi har fremlagt et konkret forslag, og jeg vil minde om, at man de allersidste dage under forhandlingerne fik et af mig mundtligt fremsat forslag om en yderligere reduktion af dette loft. Men det var ikke tilstrækkeligt; det var jo slet ikke tilstrækkeligt for venstre og konservative ... (*Afbrydelse af Poul Hartling.*) Ja, i dette tilfælde måske mere de konservative. Det er det, der har præget hele forhandlingen omkring skatte-reformen. Vi gik jo meget vidt i de forslag, vi kom med her efter Store Kro-mødet, både med skatteloft og fradrag for kommunale skatter og på en lang række andre områder, uden at vi kunne få oppositionen i tale.

At venstre ikke var med i alle disse forhandlinger, skyldes først og fremmest, at venstre havde sat sig selv udenfor ved ikke at ville drøfte merværdiafgift. Men det er jo passé — jeg ved ikke, hvor meget vi skal gå ind på det i dag. Det afgørende er dette, at man påstår, at regeringen er løbet fra sine løfter, og den påstand kan altså ikke fastholdes. Vi har fremsat forslag både om skatteloft og om bevarelse af den kommunale skattefradragret.

Jeg er helt enig i de betragtninger, hr. Henry Christensen gjorde gældende om den kommunale beskatning. Problemet var jo ikke kun ophævelsen af skattefradragretten; det var også den store ulighed i den kommunale beskatning, en ulighed, som i det væsentlige vil bestå, selv om man ophæver skattefradragreglen. Den bliver lidt skærpet, men i det væsentlige er det ikke her, problemet ligger — det er jeg ganske

enig med venstre i. Jeg kan faktisk sige ja til alt, hvad hr. Henry Christensen sagde om dette punkt. Det er også rigtigt, at den skævhed, der har udviklet sig i indkomstfordelingen — det er jo særlig mellem by- og landdistrikterne — gør, at man meget alvorligt må overveje at finde frem til en bedre ordning vedrørende både kommunernes indtægter og deres udgifter. Man behøver altså ikke, vil jeg sige til hr. Henry Christensen, at foranstalte nogen pressionsgrupper for at få regeringen i tale på det punkt; vi er meget indstillet på, at der skal gøres noget ved det for at hjælpe de fattige kommuner.

Til hr. Ømann har jeg faktisk ingen bemærkninger. Jeg er stort set enig i det, hr. Ømann sagde om disse problemer.

Til hr. Niels Helveg Petersen vil jeg gerne sige, at jeg ikke rigtig forstod, at de radikale på den ene side har den opfattelse, at man ikke behøver et skatteloft af den karakter, som forslagsstillerne her er inde på, men er tryk ved den form for skatteloft, som ligger i grundbeløbsskalaen. Når de på den anden side siger, at hvis man ikke får lige præcis den radikale grundbeløbsskala, kan de radikale ikke fås i tale på dette punkt, synes jeg ikke, det er rimeligt. Det, vi her drøfter, er principperne for et skatteloft, og regeringen er helt enig i den radikale tankegang på det punkt. Det er jo de radikale, der først i folketingets udvalg er fremkommet med forslag til en anden ordning, at man gik over til en grundbeløbsskala. Det er også de radikale, der stærkest har talt for, at en sådan grundbeløbsskala i virkeligheden ville erstatte det skatteloft, man til en vis grad — men også kun til en vis grad — har i øjeblikket i form af skattefradragretten. Vi har fra regerings-side tilsluttet os hovedtanken i den radikale skala, men det betyder jo ikke — og det har vi også på et tidligt tidspunkt givet udtryk for — at vi i ét og alt vil følge en sådan skala. Men jeg går da ud fra, at hvis man i principperne følger denne skala, må den betragtning vedrørende skatteloftet, der ligger bagved, fortsat kunne være rigtig, og jeg ville gerne høre nogle yderligere argumenter for, at betragtningen, hvis man ikke følger dette til punkt og prikke, så heller ikke mere er rigtig. Ellers forstår jeg det ikke. Jeg forstod det på den måde, at man bare